

Alma heeft jaren gespaard voor een borstvergroting

‘Mag ik geld aan mezelf uitgeven?’

Jaren geleden begon Alma (42) te sparen voor een borstvergroting van haar linkerborst, die zichtbaar kleiner is dan haar rechter. Nu ze eindelijk het bedrag bij elkaar heeft, begint haar man Jürgen (44) te protesteren.

Al sinds mijn puberteit stoor ik me eraan dat mijn linkerborst kleiner is dan mijn rechter. En niet zo'n klein beetje ook, het scheelt bijna een cupmaat. Ik had er al vroeg iets op gevonden: ik kocht vaak beha's met een hoge cup en vulde de linkerkant dan op. Een hooggesloten truitje of bloesje eroverheen en niemand die er iets van zag. Opvullen en hoge kraagjes dragen doe ik nog steeds, maar ik kan wel vol jaloezie kijken naar vrouwen die trots hun decolleté tonen aan de wereld. Ik wil dat ook, maar dat ziet er bij mij niet uit.

Na mijn studie psychologie raakte ik heel snel zwanger van mijn dochter Joandy. De eerste jaren bleef ik thuis om voor haar te zorgen. Mijn toenmalige vriend was kostwinner, maar veel geld bleef er van één salaris niet over. Ik droomde toen al van een borstvergroting van mijn te kleine borst, maar kon het simpelweg niet betalen.

Sparen

Ik was 29 toen we uit elkaar gingen. Het was moeilijk voor me om een baan te vinden in mijn vakgebied, zeker met een zesjarige dochter aan mijn zijde, dus ik besloot een thuisopleiding personeelsmanagement te gaan volgen. Elk dubbeltje moest ik omdraaien. Een borstvergroting? Dat was wel het laatste waar ik mijn geld aan kon uitgeven.

Financieel werd het wat makkelijker toen ik Jürgen ontmoette en we gingen samenwonen. Inmiddels hebben we ook een zoon samen. Ik vond een parttime baan als personeelsadviseur en Jürgen werkt als filiaalmanager bij een meubelzaak. Toen we gingen samenwonen, deelden we de kosten voor het huishouden. Vanaf die tijd hield ik per maand nog wel wat over.

Wat ik overhield, legde ik al vanaf het begin opzij. Met één doel voor ogen: als ik genoeg geld zou hebben, dan zou ik voor een borstvergroting gaan.

Ik heb inmiddels bijna 2500 euro, dus het komt dichtbij. Voor mijn gevoel is het nu of nooit. Nu heb ik nog een strak lijf, ik heb ervoor gezorgd dat ik slank ben gebleven. Op die ene borst na vind ik mijn lichaam perfect, ondanks twee zwanerschappen.

Protest

Een paar weken terug was ik weer eens op internet aan het zoeken naar de verschillende mogelijkheden bij verschillende klinieken. Jürgen keek over mijn schouder mee. 'Wil je nog steeds een borstvergroting?' vroeg hij.

'Dat weet je toch!?' antwoordde ik, verbaasd over zijn vraag. Hij keek me peinzend aan. 'Ik dacht dat het wel voorbij zou zijn. Je bent 42, wat maakt het nu nog uit?'

Wat een rare opmerking, dacht ik en kon even niets uitbrengen.

'En daarbij Alma, we kunnen het geld toch wel ergens anders voor gebruiken?'

'Voor wat dan bijvoorbeeld? Ik heb hier jaren voor gespaard, zonder dat het gezin iets tekortkwam! We zijn elk jaar op vakantie gegaan, de kinderen hebben altijd in nette kleren gelopen!'

Jürgen haalde zijn schouders op. 'Nou ja, we wilden toch in het voorjaar zo'n lounge-set in de tuin? Dat zou kunnen met dat geld. En het huis moet ook nodig geschilderd worden.'

Ik wist niet wat ik hoorde, de tranen stonden inmiddels in mijn ogen. 'Mag ik ook eens iets aan mezelf uitgeven? Van

mijn eigen geld? Je hebt mij toch ook niet gehoord toen je van je eigen centen met die scooter thuiskwam, om het nog maar niet te hebben over die belachelijk dure grasmaaier!'

Jürgen zag mijn tranen en sloeg zijn arm om me heen. 'Schatje, word nu niet verdrietig. Die scooter was een tweedehandsje en die grasmaaier maakt het leven voor ons allemaal makkelijker. Ik denk heus wel na over wat ik met mijn centen doe, hoor. Ik begrijp het gewoon niet helemaal. Je hebt zo'n borstvergroting helemaal niet nodig, je bent prachtig zoals je bent. Waarom zou je laten snijden in een gezond lichaam, terwijl we het geld ook voor andere dingen kunnen gebruiken?'

Misschien heeft hij wel gelijk, dacht ik. Een borstvergroting, daar zou helemaal niemand iets aan hebben, alleen ik. Ineens voelde ik me een egoïstisch kreng. Ik klapte mijn laptop dicht en schudde Jürgens armen van me af.

'Laat me maar even, Jürgen.' Ik vertrok naar de badkamer, ik had even tijd voor mezelf nodig.

Jürgen praat nog steeds op me in. Hij zegt dat het zonde van het geld is en dat hij niet begrijpt waarom ik het wil. Dat hij niet achter mijn droom staat, doet me pijn, maar ik begrijp hem ook: we hebben samen genoeg wensen in en om het huis die allemaal geld kosten. Maar bij het idee dat een borstvergroting er nooit van gaat komen, voel ik me intens verdrietig. Ik wil het zo graag! Ik wil ermee pronken, ik wil eens de truitjes en bloesjes kunnen kopen die ik leuk vind, zonder rekening te moeten houden met mijn ongelijke decolleté. Het geld staat op mijn rekening, ik zou morgen een afspraak kunnen maken. Moet ik het doorzetten of gewoon over laten gaan?" ■